

118

UCHWAŁA Nr 108 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 czerwca 1981 r.

uchylająca uchwałę w sprawie inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej.

§ 1. Uchyla się uchwałę nr 74 Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1971 r. w sprawie inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej (Monitor Polski z 1971 r. Nr 31, poz. 195 i Nr 59, poz. 392).

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

119

UCHWAŁA Nr 110 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 czerwca 1981 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie tworzenia zakładowego funduszu nagród w niektórych jednostkach gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o zasadach tworzenia i podziału zakładowego funduszu nagród oraz zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego (Dz. U. Nr 27, poz. 150) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 146 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1974 r. w sprawie tworzenia zakładowego funduszu nagród w niektórych jednostkach gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1974 r. Nr 23, poz. 135, z 1975 r. Nr 22, poz. 136, z 1980 r. Nr 23, poz. 108 oraz z 1981 r. Nr 5, poz. 40) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1:

a) w pkt 9 skreśla się wyrazy: „z tym że 8,5% funduszu płac osiągnie on za rok 1982”;

b) dodaje się pkt 13 i 14 w brzmieniu:

„13) w oddziałach klinicznych i przychodniach instytutów naukowo-badawczych, w jednostkach organizacji społecznych prowadzących

działalność z zakresu opieki zdrowotnej i pomocy społecznej, w zakładach remontowo-budowlanych i zarządach inwestycji przy akademiami medycznych — w wysokości 3% funduszu płac za rok 1980, a w latach następnych z uwzględnieniem corocznego wzrostu o 1,1% aż do osiągnięcia 8,5% funduszu płac,

14) w Naczelnym Zarządzie Lasów Państwowych.”;

2) w § 2 pkt 1 dodaje się na końcu wyrazy: „oraz 14”.

§ 2. Do pracowników oddziałów klinicznych i przychodni instytutów naukowo-badawczych oraz do pracowników zakładów pomocy społecznej nie mają zastosowania przepisy ustalające odrębne zasady tworzenia funduszu nagród w wysokości 3% funduszu płac.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie przy obliczaniu zakładowego funduszu nagród począwszy od nagród za 1980 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

120

UCHWAŁA Nr 112 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 czerwca 1981 r.

w sprawie rozwoju drobnej wytwórczości.

W celu zapewnienia warunków umożliwiających przyspieszenie rozwoju drobnej wytwórczości oraz zagwarantowania pełnej samodzielności, samorządności i samofinansowania jednostek drobnej wytwórczości, na podstawie art. 9 i 25 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111), art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 4 i art. 14 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244), art. 2 i 3 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznio-

nej (Dz. U. Nr 44, poz. 399), art. 58 § 2 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach (Dz. U. z 1961 r. Nr 12, poz. 61 i z 1974 r. Nr 47, poz. 281), art. 1, 2 i 4 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) oraz art. 42 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. z 1977 r. Nr 4, poz. 20) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Do jednostek drobnej wytwórczości zalicza się:

- 1) przedsiębiorstwa państwowego przemysłu terenowego,
- 2) jednostki przemysłu kluczowego, w których dyrektor i samorząd załogi w porozumieniu z jednostką nadrzędną uznają, że prowadzą one działalność, o której mowa w § 2,
- 3) spółdzielnie i zakłady własne związków spółdzielni,
- 4) jednostki wchodzące w skład organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą,
- 5) zakłady i spółdzielnie rzemieślnicze, przedsiębiorstwa działające na podstawie ustawy o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej i ustawy o wykonywaniu i organizacji rzemiosła oraz osoby prowadzące wytwórczość ludową i artystyczną,
- 6) spółki osób prawnych i fizycznych wymienionych w pkt 1—5, w tym spółki z udziałem zagranicznych osób prawnych i fizycznych.

§ 2. 1. Głównymi zadaniami jednostek drobnej wytwórczości w działalności gospodarczej są:

- 1) wytwarzanie wyrobów i świadczenie usług na zaopatrzenie rynku,
- 2) kooperacja z jednostkami drobnej wytwórczości oraz z przedsiębiorstwami przemysłu kluczowego,
- 3) wytwarzanie wyrobów i świadczenie usług dla rolnictwa oraz rozwijanie przetwórstwa rolno-spożywczego,
- 4) specjalistyczna produkcja małoseryjna i jednostkowa, wytwarzanie i regeneracja części zamiennych,
- 5) produkcja eksportowa i współpraca gospodarcza z zagranicą,
- 6) wykorzystywanie surowców i materiałów miejscowych, wtórnych i odpadowych, zagospodarowywanie nieczynnych maszyn i urządzeń oraz lokali i powierzchni produkcyjnych,
- 7) wytwarzanie materiałów budowlanych, budownictwo jednorodzinne i inwentarskie oraz wykonywanie remontów mieszkań, obiektów handlowych, usługowych, oświaty, ośrodków służby zdrowia, żłobków i przedszkoli, a także obiektów kultury,
- 8) produkcja nakładcza.

2. Zadania, o których mowa w ust. 1, wykonywane przez jednostki drobnej wytwórczości będące spółdzielniami pracy inwalidów, spółdzielniami ludowymi i artystycznymi oraz organizacjami społecznymi prowadzącymi działalność gospodarczą powinny być podporządkowane celom społecznym, określonym w statutach tych jednostek.

§ 3. 1. Jednostkom drobnej wytwórczości zapewnia się jednakowe warunki rozwoju i działania.

2. Dla realizacji zasady, o której mowa w ust. 1, zainteresowani ministrowie w sprawach należących do ich zakresu działania wydają niezbędne przepisy oraz zapewniają opracowanie projektów aktów prawnych dotyczących:

- 1) ujednoczenia trybu i warunków zaopatrywania jednostek drobnej wytwórczości w materiały, surowce, maszyny i urządzenia,
- 2) gospodarki terenami oraz lokalami produkcyjnymi i usługowymi,
- 3) zasad udzielania zamówień na roboty i usługi.

3. Minister Finansów ustali zakres zwolnień i ulg podatkowych dla nowo tworzonych jednostek drobnej wytwórczości.

§ 4. 1. Zasady systemu ekonomiczno-finansowego uspołecznionych jednostek drobnej wytwórczości określa załącznik do uchwały.

2. Zasady, o których mowa w ust. 1, mogą być również stosowane przez spółdzielnie rzemieślnicze.

§ 5. Przedsiębiorstwa państwowego przemysłu terenowego oraz jednostki przemysłu kluczowego, o których mowa w § 1 pkt 2, prowadzą działalność według zasad, o których mowa w § 4 ust. 1. Pozostałe jednostki drobnej wytwórczości prowadzą działalność według zasad, o których mowa w § 4 ust. 1, na podstawie decyzji swoich organów samorządowych.

§ 6. 1. Samorząd załogi zakładu prowadzącego działalność gospodarczą określoną w § 2, działającego w ramach przedsiębiorstwa państwowego, może na wniosek zatrudnionych wystąpić do właściwego organu z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie wyodrębnienia go w samodzielną jednostkę drobnej wytwórczości. Wydanie decyzji odmawiającej utworzenia takiej jednostki wymaga uzasadnienia.

2. Wyodrębnienie zakładu spółdzielczego następuje w trybie i na zasadach określonych w ustawie o spółdzielniach i ich związkach.

§ 7. Ministrowie i wojewodowie (prezydenci miast stopnia wojewódzkiego) zapewnią warunki do powoływania zakładów drobnej wytwórczości tworzonych m.in. ze środków finansowych ludności. Zakłady te mogą powstawać w formie spółdzielni, spółek osób fizycznych lub spółek osób prawnych i fizycznych.

§ 8. 1. Jednostki drobnej wytwórczości samodzielnie opracowują plany swojej działalności.

2. W narodowych planach społeczno-gospodarczych działalność drobnej wytwórczości ujmowana jest odrębnie i orientacyjnie.

§ 9. Ceny towarów i usług ustalają samodzielnie jednostki drobnej wytwórczości według kryteriów rynkowych, z wyjątkiem podstawowych artykułów żywnościowych, na które ceny ustala, na podstawie odrębnych przepisów, Rada Ministrów.

§ 10. 1. Jednostki drobnej wytwórczości mogą prowadzić działalność eksportową i importową oraz współpracę kooperacyjną z przedsiębiorstwami państw zaliczonych do II obszaru płatniczego. Rozwój współpracy powinien następować szczególnie z państwami, z którymi zawarte są odpowiednie umowy międzypaństwowe.

2. Uspołecznione jednostki drobnej wytwórczości mogą tworzyć przedsiębiorstwa eksportowo-importowe działające na rzecz tych jednostek.

3. Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej w porozumieniu z Ministrem Finansów na wniosek zainteresowanych uspołecznionych jednostek drobnej wytwórczości udziela zgody na samodzielne prowadzenie działalności eksportowo-importowej, jeżeli zostały zapewnione warunki rozwoju eksportu.

4. Przepisy § 16 zasad stanowiących załącznik do uchwały stosuje się do zakładów rzemieślniczych.

§ 11. 1. Jednostki drobnej wytwórczości mogą dokonywać zakupów bezpośrednio w zakładach produkcyjnych, organizacjach obrotu zaopatrzeniowego i rynkowego, u producentów rolnych oraz prowadzić skup surowców,

materiałów i urządzeń pochodzenia krajowego i zagranicznego od ludności na potrzeby produkcyjne i usługowe.

2. Jednostki drobnej wytwórczości mogą dokonywać w przedsiębiorstwach przemysłu kluczowego bezpośrednich zakupów surowców odpadowych i wtórnych oraz nie wykorzystanych maszyn i urządzeń, bez pośrednictwa specjalistycznych jednostek zajmujących się ich rozprowadzaniem, na zasadach określonych przez Ministra Gospodarki Materiałowej.

3. Organy administracji państwowej i organizacje obrotu zaopatrzeniowego rozdzielające materiały i surowce zapewnią w planach rozdziałów jednostkom drobnej wytwórczości odpowiednie wielkości materiałów i surowców niezbędnych dla stworzenia warunków umożliwiających przyspieszenie ich rozwoju.

4. W zależności od potrzeb jednostki drobnej wytwórczości mogą tworzyć wojewódzkie, regionalne lub branżowe jednostki zaopatrzeniowe w formie dobrowolnych zrzeszeń.

§ 12. 1. Minister Finansów ustali w terminie do dnia 30 czerwca 1981 r. zasady:

- 1) uproszczonej ewidencji księgowej w uspołecznionych jednostkach drobnej wytwórczości,
- 2) rozliczeń uspołecznionych jednostek drobnej wytwórczości z budżetem,
- 3) prowadzenia rachunków dewizowych w bankach przez jednostki drobnej wytwórczości.

2. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w terminie do dnia 30 czerwca 1981 r. wprowadzi uproszczoną sprawozdawczość statystyczną dla jednostek drobnej wytwórczości.

§ 13. Do jednostek drobnej wytwórczości działających według przepisów uchwały nie stosuje się przepisów:

- 1) uchwały nr 182 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie podatku dochodowego od spółdzielczości (Monitor Polski z 1970 r. Nr 40, poz. 299 i z 1972 r. Nr 10, poz. 70 i Nr 50, poz. 265),
- 2) uchwały nr 183 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej organizacji spółdzielczych (Monitor Polski z 1971 r. Nr 33, poz. 213 i z 1973 r. Nr 15, poz. 94),
- 3) uchwały nr 55 Rady Ministrów z dnia 9 marca 1973 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej organizacji rzemieślniczych (Monitor Polski Nr 15, poz. 93),
- 4) uchwały nr 79 Rady Ministrów z dnia 2 kwietnia 1976 r. w sprawie kontroli cen (Monitor Polski Nr 19, poz. 84),
- 5) uchwały nr 111 Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 1978 r. w sprawie utworzenia w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” funduszu rozwoju przetwórstwa rolno-spożywczego w gminach (Monitor Polski Nr 27, poz. 95),
- 6) uchwały nr 95 Rady Ministrów z dnia 30 września 1980 r. w sprawie zaostrzenia kontroli ustalania i przestrzegania cen detalicznych (Monitor Polski Nr 25, poz. 135).

§ 14. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 63 Rady Ministrów z dnia 22 marca 1971 r. w sprawie zakresu i kierunków działalności uspołecznionej drobnej wytwórczości (Monitor Polski Nr 27, poz. 171),
- 2) uchwała nr 167 Rady Ministrów z dnia 31 października 1979 r. w sprawie zasad systemu ekonomiczno-finansowego uspołecznionego przemysłu drobnego.

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

Załącznik do uchwały nr 112 Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1981 r. (poz. 120).

ZASADY SYSTEMU EKONOMICZNO-FINANSOWEGO USPOŁECZNIONYCH JEDNOSTEK DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

§ 1. 1. Jednostki drobnej wytwórczości samodzielnie opracowują plany swojej działalności. Rozwiązanie A

2. Jednostki drobnej wytwórczości prowadzą swoją działalność na zasadach rozrachunku gospodarczego, pokrywając wydatki z osiąganych przychodów, z uwzględnieniem celów społecznych określonych w ich statutach.

§ 2. 1. Jednostka drobnej wytwórczości dokonuje samodzielnie wyboru jednego z dwóch rozwiązań dotyczących tworzenia funduszy i kształtowania wynagrodzeń.

2. Zasady tworzenia funduszy i kształtowania wynagrodzeń według rozwiązania A określają przepisy § 3—5.

3. Zasady tworzenia funduszy i kształtowania wynagrodzeń według rozwiązania B określają przepisy § 6 i 7.

§ 3. 1. Przez dochód brutto jednostki drobnej wytwórczości rozumie się jej przychód ze sprzedaży wyrobów, towarów i usług wraz z otrzymanymi dotacjami, pomniejszony o poniesione koszty (z wyłączeniem kosztów osobowych) oraz należny podatek obrotowy i dodatnie różnice budżetowe, skorygowany o saldo strat i zysków nadzwyczajnych.

2. Właściwy organ finansowy może wyrazić zgodę na uwzględnienie przy obliczaniu dochodu brutto jednostki drobnej wytwórczości również różnicy zapasów produkcji (wyrobów gotowych i produkcji nie zakończonej) oraz rozliczeń międzyokresowych.

3. Dochód brutto jednostki podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym. Stawkę podatku dochodowego, określoną procentem jego udziału w dochodzie brutto, ustala się w wysokości 20%.

4. Minister Finansów może zastosować ulgi w podatku dochodowym, w tym również z tytułu oprocentowania wniesionych wkładów członków spółdzielni.

5. Dochód brutto pomniejszony o podatek dochodowy jest dochodem jednostki podlegającym podziałowi na:

- 1) fundusz wynagrodzeń (płace, premie, nagrody, podatek od funduszu płac, składki na ubezpieczenia społeczne),
- 2) fundusz rozwoju, a w spółdzielniach fundusze zasobowy i inwestycyjny,
- 3) wpłaty na działalność statutową organizacji społecznych,
- 4) zakładowe fundusze socjalny i mieszkaniowy,
- 5) fundusz rezerwowy,
- 6) pokrycie kosztów utrzymania zjednoczeń, związków i zrzeszeń,
- 7) oprocentowanie udziałów członkowskich w spółdzielniach,
- 8) inne fundusze.

6. Propozycje podziału dochodu przedstawia kierownik jednostki (zarząd spółdzielni), a zatwierdza samorząd załogi (samorząd spółdzielni).

7. W jednostkach drobnej wytwórczości, wchodzących w skład organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą, wielkość wpłat z dochodu na cele ustalone w ust. 5 pkt 3 określa zarząd stowarzyszenia.

§ 4. 1. Fundusz wynagrodzeń może być zasilany z funduszu rezerwowego.

2. Fundusz rezerwowy służy również do zasilania innych funduszy tworzonych w tej jednostce drobnej wytwórczości.

§ 5. 1. W razie gdy środki funduszu wynagrodzeń i funduszu rezerwowego, a także bieżący dochód jednostki drobnej wytwórczości, nie wystarczają na sfinansowanie roszczeń wynikających z umów o pracę, umów o dzieło i regulaminów nagradzania pracowników:

- 1) ulegają wstrzymaniu wypłaty nagród dla wszystkich pracowników oraz premii dla członków kierownictwa jednostki i innych pracowników wskazanych w wewnętrznych regulaminach premiowania,
- 2) jeżeli wstrzymanie wypłat, o których mowa w pkt 1, nie zlikwiduje powstałego deficytu, bank finansujący działalność jednostki może udzielić jej kredytu w wysokości niezbędnej do zaspokojenia roszczeń, z wyjątkiem tych, o których mowa w pkt 1. Kredyt ten powinien być spłacony z dochodu jednostki w ciągu sześciu miesięcy od daty jego zaciągnięcia.

2. Jeżeli państwowa jednostka drobnej wytwórczości nie będzie mogła spłacić kredytu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, na wniosek banku i z jego udziałem właściwy organ administracji państwowej zmienia kierownika jednostki oraz zapewnia opracowanie programu uzdrowienia działalności jednostki.

3. W razie nieskuteczności działań, o których mowa w ust. 2, właściwy organ administracji państwowej podejmuje decyzję o likwidacji jednostki drobnej wytwórczości.

Rozwiązanie B

§ 6. 1. Zyskiem brutto jednostki drobnej wytwórczości jest kwota stanowiąca różnicę między wartością sprzedaży według cen realizacji a kosztem własnym tej sprzedaży, skorygowana o saldo strat i zysków nadzwyczajnych. Różnica ta podlega zwiększeniu o dotacje przedmiotowe i zmniejszeniu o podatek obrotowy oraz dodatnie różnice budżetowe.

2. Zysk brutto zwiększa się (zmniejsza) o skutki stosowanych obciążeń z tytułu rozliczeń finansowych w eksporcie i imporcie, dopłaty z tytułu eksportu oraz dotacji.

3. Zysk brutto podlega opodatkowaniu progresywnym podatkiem dochodowym.

4. Stawki progresywnego podatku dochodowego ustala Minister Finansów, z tym że przy uzyskaniu rentowności poniżej 3% zysk jest wolny od opodatkowania, a powyżej 15% rentowności stawka podatku wynosi 60%. Podatek liczy się w sposób składany, oddzielnie dla każdego przedziału rentowności. Procent rentowności określa się przez ustalenie stosunku zysku brutto do kosztów przerobu. Za koszty przerobu w działalności handlowej przyjmuje się koszty handlowe.

5. Minister Finansów może stosować ulgi w podatku dochodowym, jeżeli udział wartości usług stanowi ponad 30% wartości łącznej sprzedaży produkcji i usług, z tytułu oprocentowania wniesionych wkładów członków spółdzielni oraz inne ulgi.

6. Zysk brutto pomniejszony o podatek dochodowy stanowi zysk netto (a w spółdzielniach czystą nadwyżkę), który podlega podziałowi na:

- 1) fundusz rozwoju, a w spółdzielniach fundusze zasobowy i inwestycyjny,
- 2) odpisy uzupełniające na zakładowe fundusze socjalny i mieszkaniowy,
- 3) fundusz udziału pracowników w zyskach (premie i zakładowy fundusz nagród),
- 4) wpłaty na działalność statutową organizacji społecznych,
- 5) pokrycie kosztów utrzymania zjednoczeń, związków i zrzeszeń,
- 6) oprocentowanie udziałów członkowskich w spółdzielniach,
- 7) inne fundusze.

7. Samorząd załogi (a w spółdzielniach samorząd spółdzielni) zatwierdza regulamin udziału pracowników w zysku.

8. Propozycje podziału zysku przedstawia kierownik jednostki, a zatwierdza samorząd załogi.

9. Zasady podziału czystej nadwyżki w spółdzielniach i tworzenia funduszy określają organy samorządu zgodnie z przepisami ustawy o spółdzielniach i ich związkach.

10. W organizacjach społecznych wielkość wpłat z zysku ustalonych w ust. 6 pkt 4 określa zarząd stowarzyszenia.

§ 7. 1. W razie poniesienia straty przez państwową jednostkę drobnej wytwórczości, na wniosek banku i z jego udziałem, właściwy organ administracji państwowej zmienia kierownika jednostki oraz zapewnia opracowanie programu uzdrowienia działalności jednostki.

2. W razie nieskuteczności działań, o których mowa w ust. 1, właściwy organ administracji państwowej podejmuje decyzję o likwidacji jednostki drobnej wytwórczości.

§ 8. 1. Kierownik jednostki drobnej wytwórczości w uzgodnieniu z samorządem załogi i związkami zawodowymi ustala płace podstawowe (na podstawie taryfikatora plac) oraz zasady premiowania, nagrody, dodatki itp., a także udział pracowników w zysku netto jednostki (w spółdzielni — czystej nadwyżce).

2. O wysokości płacy zasadniczej i premii oraz udziału kierownika jednostki drobnej wytwórczości w zysku decyduje samorząd załogi w porozumieniu ze związkami zawodowymi.

§ 9. 1. Prawidłowość wykazanego dochodu brutto lub zysku podlega weryfikacji.

2. Tworzenie dodatkowych funduszy obciążających koszty wymaga zgody Ministra Finansów.

§ 10. 1. Minister Finansów ustala zwolnienia i ulgi w podatku dochodowym od zysku w celu zapewnienia rozwoju działalności szczególnie preferowanej.

2. Niezależnie od ulg, o których mowa w § 3 ust. 4 i § 6 ust. 5, wojewoda (prezydent miasta stopnia wojewódzkiego) może przyznawać jednostkom drobnej wytwórczości rozliczających się z budżetem terenowym dodatkowe ulgi i zwolnienia.

§ 11. W zakresie podatku obrotowego, różnic budżetowych, podatku od funduszu plac oraz dotacji przedmiotowych stosuje się ogólnie obowiązujące przepisy.

§ 12. 1. Fundusz rozwoju jednostki drobnej wytwórczości powstaje w całości z odpisów amortyzacyjnych oraz z podziału dochodu (zysku) jednostki. Fundusz rozwoju służy do finansowania przyrostu środków obrotowych oraz inwestycji.

2. Fundusz zasobowy spółdzielni powstaje z podziału dochodu (czystej nadwyżki), a fundusz inwestycyjny — z odpisów amortyzacyjnych i z podziału dochodu (czystej nadwyżki). Fundusz zasobowy służy do finansowania przyrostu środków obrotowych, a fundusz inwestycyjny — do finansowania inwestycji.

§ 13. W jednostkach spółdzielczych oprocentowanie wkładów członkowskich nie może przekroczyć więcej niż o 3 punkty najwyższego, długoterminowego oprocentowania wkładów ludności, stosowanego przez Narodowy Bank Polski.

§ 14. 1. Bank może udzielać jednostkom drobnej wytwórczości kredytów na finansowanie środków obrotowych. Warunkiem uzyskania kredytów jest posiadanie pokrycia środków obrotowych funduszami własnymi co najmniej w wysokości 40%.

2. W razie wystąpienia w jednostce drobnej wytwórczości straty zmniejsza ona fundusze własne w obrocie (w przedsiębiorstwie państwowym fundusz statutowy w części przeznaczony na finansowanie środków obrotowych, a w spółdzielni fundusze zasobowy i udziałowy oraz inne fundusze w kolejności ustalonej w statucie, w części przeznaczony na finansowanie środków obrotowych).

3. W razie obniżenia się stanu pokrycia środków obrotowych funduszami własnymi poniżej ustalonego minimum bank może uzależnić dalsze kredytowanie jednostki drobnej wytwórczości od podjęcia rozwiązań zapewniających poprawę jej wyników finansowych.

§ 15. Utrzymuje się w mocy dotychczas obowiązujące zasady tworzenia i wykorzystania funduszu statutowego w przedsiębiorstwach państwowych oraz funduszy zasobowego i udziałowego w spółdzielczości.

§ 16. 1. Jednostki drobnej wytwórczości zawierają transakcje importowe, eksportowe i kooperacyjne bezpośrednio lub (i) za pośrednictwem przedsiębiorstw handlu zagranicznego.

2. Sprzedaż towarów i usług za granicę może odbywać się na rachunek własny jednostki handlu zagranicznego lub na rachunek własny jednostki drobnej wytwórczości.

3. Jednostki drobnej wytwórczości mają prawo do otwierania w bankach rachunków dewizowych, na które przekazują środki dewizowe, określone w ust. 5 i 6, uzyskane z eksportu.

4. Jednostki drobnej wytwórczości mogą dokonywać między sobą rozliczeń dewizowych za zgodą banku.

5. Jednostka drobnej wytwórczości może uzyskać w banku kredyt dewizowy na poczet przyszłych wpływów z eksportu, na warunkach określonych przez bank.

6. Jednostka drobnej wytwórczości z tytułu zrealizowanego eksportu uzyskuje prawo do nabycia i wydatkowania środków dewizowych w wysokości 20% wartości wykonanego eksportu brutto oraz 30% osiągniętego przyrostu eksportu w stosunku do roku ubiegłego w zakresie i według zasad określonych przez Ministra Finansów.

7. Organy administracji państwowej ujmują w planach limity i środki dewizowe na import dla jednostek drobnej wytwórczości zgodnie z obowiązującymi zasadami.

§ 17. 1. Jednostki drobnej wytwórczości samodzielnie podejmują decyzje o inwestycjach. Inwestycje nie są limitowane. Źródłem finansowania inwestycji są środki własne. Bank może udzielić kredytu na następujących warunkach:

- 1) jednostka drobnej wytwórczości zapewnia częściowy udział środków własnych,
- 2) okres spłaty zaciągniętego kredytu nie powinien być dłuższy niż 5 lat, wliczając w to okres budowy; w uzasadnionych wypadkach bank może wyrazić zgodę na przedłużenie tego okresu.

2. Wysokość oprocentowania kredytów określają odrębne przepisy.